

Sygn. akt III CSK 232/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. W. J.
przy uczestnictwie K. T.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 9 lutego 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 480 zł
(czterysta osiemdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2016 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 lipca 2015 r.

Uczestnik wniósł skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność, gdyż zaskarżone orzeczenie nie spełnia standardów określonych w art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 oraz narusza liczne przepisy postępowania. Ponadto skarżący wskazał na występowanie w sprawie zagadnień prawnych i potrzeby wykładni art. 948 i 952 § 1 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący podniósł, że skarga jest oczywiście uzasadniona, co zgodnie z ugruntowanym od wielu lat stanowiskiem judykatury i doktryny oznacza, iż jest uzasadniona w sposób ewidentny, niewątpliwy, „na pierwszy rzut oka” i przez to niewymagający pogłębionej analizy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

Konstrukcja skargi przeczy tej tezie, gdyż jej uzasadnienie liczy około 20 stron, co podważa „oczywistą zasadność” skargi, skoro niezbędny był tak długi i skomplikowany wywód (por. np. postanowienie z dnia 18 grudnia 2013 r., III CSK 311/13, OSNC 2014, nr 7-8, poz. 83). Poza tym skarżący wskazał na liczne „zagadnienia prawne”, które – w wypadku oczywistej zasadności skargi – w ogóle nie mogą występować, wymagają one bowiem pogłębionej i szerokiej analizy prawniczej. Niezależnie od tego wskazane „zagadnienia” to tylko swoiste „przetworzenie” podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Tymczasem – zgodnie z judykaturą – zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń lub oceny dowodów (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08 „Izba Cywilna” 2009, nr 4 s. 47, z dnia 11 września 2014 r. V CSK 66/14, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 393²¹ k.p.c.

aj